ZPRAVODAJ

chebské farnosti

leden 2022

ročník 26 **číslo 1**

EDITORIAL

Dozněla rána posledního dělobuchu, zhasla poslední rachejtle, zkonzumovali jsme poslední již poněkud okoralý chlebíček – a už si musíme zvykat na psaní nového letopočtu. S dvojkou na konci. Před námi se otevřela další ještě nepopsaná kniha s 365 listy. A taky nový Zpravodaj. Na rozdíl od té zmíněné knihy má své listy popsané událostmi, kterými žila naše farnost v uplynulých dnech a týdnech.

Co napsat k roku, který se sice právě narodil, ale kterému velice pravděpodobně pohádkové sudičky nadělily do vínku i tentokrát jen velice málo příznivých zpráv? Nemá určitě žádný smysl, abych popisovala všechna bolestivá místa a věci, kterými je tento svět zaplaven. A tak jsem sáhla do hodin tvůrčího psaní se studenty na ZUŠ Františkovy Lázně. Z toho, co jsme společně probírali a o čem jsme debatovali, vzešel moc hezký příběh na téma: Co vyprávěla vánoční hvězda. Tuto krátkou povídku najdete v tomto Zpravodaji. Ne, nebudu předem vyprávět její obsah. Příběh sám je totiž jednoduchý, jde v něm však o to, jak různě můžeme vnímat a přijímat svět kolem. Něco nepříjemného se přihodí. Něco, nad čím můžeme sprásknout ruce a odebrat se do koutku, kde budeme ronit slzy nad tím, jak si s námi zase osud krutě zahrává. Můžeme se rozzuřit, říci si, že tak je to v tom životě se vším a prásknout za sebou dveřmi... můžeme... Nebo se můžeme okouzleně zadívat na poušť – a s Malým Princem francouzského autora Saint Exupéryho – uvidět studnu, která se v ní skrývá. Rozpoznat Zázrak, kterým nám Bůh dává najevo, že je s námi i v té největší vyprahlosti, největším zoufalství.

Přeju nám všem i sobě, abychom tyhle malé zázraky hledali a objevovali v každém dni roku 2022, který přijde.

rym

SLOVO FARÁŘE

FARNOST JAKO CESTOVKA?

„Pane faráři, já se za celou farnost modlím, ale už to není pro mě…“, řekla mi nedávno s takovým jemným smutkem, ale zároveň i s jakýmsi šibalským úsměvem v očích jedna moc hodná paní z kostela poté, co si přečetla Zpravodaj. „To je pořád nějaká ‚cesta‘, to je samé ‚putování‘, ale já se už sotva belhám…“

Na její slova jsem si vzpomněl i teď, když listuji novým číslem Zpravodaje a vidím: „A dali se na cestu“ na titulní straně. „A dali se na cestu“ jako nadpis pastýřského listu. „Společná cesta“ jako nadpis rubriky o synodě. „Kde jsme a kam jdeme?“ jako první mezinadpis v této rubrice. „Cesty víry“ coby další rubrika. A dokonce i ta jindy docela poklidná rubrika „Zprávy z Lorety“ má tentokrát jako první nadpis „Silvestrovský běh na Loretu“! :-O

Na první pohled by se opravdu mohlo někomu zdát, že je naše farnost spíše nějakou „cestovkou“, než oázou, kde se znavený poutník může na chvilku zastavit a načerpat. Případně místem, kde se cítí dobře i člověk, který ve svém životě potřebuje spíše spočinout než znovu a znovu povzbuzovat k cestě.

A i když až na ten Silvestrovský běh nic z toho v tomto čísle inzerovaného není o

fyzickém pohybu, pořád je ta „cesta“ v pozadí symbolem určité aktivně prožívané změny, znamením určitého vnitřního pohybu v našem životě, který vyžaduje otevřenost, rozhodnost a vytrvalost. A to pro mnohé nemusí být moc příjemné, být s touto potřebou vnitřní změny a společného putování stále konfrontováni.

Někdy je ten nelad způsoben určitou pohodlnou zabydleností, či sebestřednou zabetonovaností (papež František tomu říká „imobilismus“). Pak takovýto neklid může být osvobozující a nakonec, když to dobře dopadne a takovýto člověk neuteče do klidnějších církevnických vod, může vést ke hlubšímu a plodnějšímu prožívání víry.

Já mám teď ale před očima jiný typ lidí. Lidí, kteří jsou vnitřně velmi zralí, otevření hluboké proměně, láskyplní a žehnající vůči druhým, ale zároveň už tak trochu unavení životem a trochu se ztrácející v tom, jak se dneska v církvi běžně mluví a žije.

A právě je – vás – bych rád ubezpečil, že jste pro mě obrovským povzbuzením. A právě vás bych chtěl povzbudit, abyste se nenutili se do nějakých „novot“, kterým už třeba nerozumíte. Vždyť vy je svým vlastním nádherně tradičním způsobem často už dávno žijete!

Kde by naše farnost byla bez vašich vytrvalých modliteb, které jsou plné biblické naděje, i když se třeba v Bibli nevyznáte? Kde by naše farnost byla bez vašich růženců, u kterých třeba nejednou nevíte, jak pokračovat? Ne proto, že jste roztržití, ale proto, že spočíváte v Otcově náruči v hluboké vnitřní modlitbě beze slov. Kde by naše farnost byla, kdybyste někoho z nás aspoň občas nevpustili se svatým přijímáním do svého příbytku, odkud už kvůli nemoci ani nevycházíte, a kdybyste nám tak nedali zakoušet, že stojí za to i takto „putovat společně“? Kde by naše farnost byla, kdybyste nám všem, ale třeba i svým nevěřícím sousedům, ze svého lůžka nemocných láskyplně nežehnali? Kde by naše farnost byla, kdybyste nás mladší neučili, jak se včas připravit na pokojný odchod z tohoto světa do náruče Otcovy? Třeba i tím, že s námi máte odvahu hovořit o tom, jak si představujete vlastní pohřeb. Kde by naše farnost byla, kdybyste konfrontováni nějakým naším vyprávěním o tom, jak je někdo ve farnosti opravdu zlý a ubližuje svými slovy druhým, neřekli: „Ale vždyť vy ani nevíte, co tahle paní má za sebou! Ona to nemyslí zle. Ona jen nikdy neprožila lásku…“

A tak se, prosím, nebojte cesty. Nemusíte se na ni nějak nově vydávat. Už na ní dávno jste. To my ostatní se musíme učit této vaší cestě porozumět. Této vaší cestě naslouchat. A vaším tempem, ale i s vaším bohatstvím, po této cestě jít spolu s vámi.

Abychom tak pak mohli jít všichni společně po té jedné jediné Cestě, kterou je náš Pán, Ježíš, Kristus. Ten, kterého Bůh Otec vám i nám s obrovskou důvěrou o Vánocích vložil do náručí a teď nám říká:

„Důvěřuji ti. Nechej v sobě tohoto Ježíše vyrůst. Aby i na tvé společné cestě s druhými zazářil jako Kristus.“

Vždyť, jak nádherně píše svatý Pavel ve svém listě Efezským (v překladu Norberta Baumerta): *„Neboť láskyplnou přízní jste zachráněni skrze vzájemnou důvěru mezi Bohem a lidmi“* (Ef 2,8).

A jak stejně krásně vyzpívává Vojtěch Dyk v Horáčkově baladě Štědrý večer:

Večer je štědrý, má překrásná paní.
Přestože do tváře zaštípal mráz,
zahřál mě okamžik šťastného zdání:
viděl tě, viděl mě, uvěřil v nás.

Váš Petr

- Celý text balady Štědrý večer viz. str. 18
- Hudba a text farnostcheb.cz/vanoce2021

SLOVO BISKUPA

A DALI SE NA CESTU… (Mt 2,9)

K Novému roku nám biskup Tomáš poslal pastýřský list, ve kterém vysvětluje smysl letošního diecézního motta a povzbuzuje k pokračování a k nové odhodlanosti na společné cestě. Přinášíme jej v plném znění. Můžete si jej také poslechnout přímo od něj na farnostcheb.cz/motto.

1. ledna 2022

Milé sestry, milí bratři,

obracím se na Vás tak, jak se to již stalo tradicí na první den nového roku, na slavnost Matky Boží Panny Marie, Královny míru. Stejně jako v letech předešlých i letos je hlavním cílem mého pastýřského listu, abychom se navzájem povzbudili na naší společné cestě radostného následování Ježíše Krista.

S **tématem cesty** je v současné době v Církvi spojeno mnohé:

- Na podzim loňského roku nás všechny papež František pozval na **synodální cestu**. Je to cesta vzájemného naslouchání a ochoty ptát se Božího Ducha, kudy nás chce vést, abychom žili společně a v pravdě svoji víru a zároveň rozuměli skutečným výzvám současné doby.
- Také **motto letošního roku** v naší diecézi je přímo spojeno s cestou. Zní: *„A dali se na cestu“*. Je sice velmi kratičké, ale o to bohatší na důležité duchovní souvislosti. Váže se na spěch tří mágů z Východu, kteří, když zjistí, že Pán světa, kterému se přišli poklonit, nesídlí v jeruzalémských palácích, vyráží do Betléma, aby se konečně tam mohli poklonit skutečnému Králi a předat mu své dary.
- V současných **zdravotních i politických nesnázích** slyšíme slovo cesta velmi často i z úst představitelů veřejné moci. Mluví o cestě ke změně politické kultury, o cestě zvládnutí pandemie či o cestách, které vedou k podpoře potřebných v současné energetické krizi, jež tvrdě dopadá i na mnohé z nás.

V takovéto situaci je na začátku nastupujícího roku docela příhodné **ptát se právě svatých Tří králů**, kteří mají velkou osobní zkušenost s putováním za Ježíšem, jaké by nám mohli dát rady, aby i naše cesta byla nakonec požehnaná a došla pravého cíle. Pro mne osobně je takovéto ptaní se na cestu navíc velmi důležité i proto, že hvězdu tří králů mám ve svém biskupském znaku. Rozhodl jsem se totiž již v prvních dnech po tom, co jsem byl papežem Františkem jmenován do Plzně, že přemýšlení o jejich putování bude stěžejní inspirací pro celou mou biskupskou službu.

Společně s Vámi bych se proto chtěl zastavit u **tří impulzů**, které jsou pro mne osobně při rozjímání o cestě mudrců za nově narozeným králem zvlášť důležité:

1. Tím **prvním** je, že mudrci od Východu, jak o nich mluví evangelista Matouš, se na své cestě nespoléhali v první řadě na své znalosti a zkušenosti. Ty byly spíše jenom impulzem pro to, aby se na cestu vůbec vydali. Na ní ale pak po celou dobu *měli oči upřené na hvězdu, která byla znamením a nástrojem Božího vedení*. I pro nás dnes stejně jako pro tyto tři krále před mnoha lety je velmi důležité, abychom se na naší

cestě za Bohem nespoléhali pouze na svoji zkušenost či na zaručené zprávy, jež na nás všemi možnými a mnohdy i nemožnými způsoby dotírají. Spíše je třeba, abychom den co den na naší životní cestě upínali svůj pohled na hvězdu našeho života, kterou je sám Kristus, a ptali se, kudy nás On sám chce vést svým Duchem.

2. **Druhým** v současné době velmi důležitým impulzem, který je spojen s tříkrálovou tradicí, je různost těchto tří mágů, která se odráží v tom, jak jsou znázorňováni. Jsou nám známí skrze nesčíslné množství vyobrazení, kterým je ale společné, že tito poutníci za hvězdou jsou vždy zobrazeni jako lidé velmi rozdílní. V celé tradici je tedy zachovávána jako podstatná skutečnost, že *ačkoliv tito mudrci byli lidmi různého původu, různé životní zkušenosti či různého stáří, přesto dokázali jít spolu stejným směrem a za stejným cílem*. Tato schopnost kráčet spolu v rozdílnosti je v dnešní době nejen v celé společnosti, ale i v naší katolické Církvi, v naší diecézi i v našich farnostech, ve společenstvích a rodinách nesmírně důležitá. Předpokládá snahu o vzájemné porozumění i při odlišných názorech a ochotu neodsuzovat. Schopnost jít spolu znamená připravenost stavět především na tom, co máme společné. A tím je mezi námi katolickými křesťany především osobní vztah k Ježíši Kristu, k jeho Matce, bohatství svátostí i Božího slova a společenství se současným nástupcem apoštola Petra, papežem Františkem. Usilovně se modlím za naši diecézi, aby i v nastávajícím roce byla pestrost v našich komunitách obohacením, a nikoliv překážkou na naší společné cestě.

3. **Třetí** důležité téma obsažené v příběhu o putování tří králů z Východu až do Svaté země je spojeno s jejich představou, že toho, komu se chtějí poklonit, naleznou v jeruzalémském královském paláci. Byla to představa lidsky velmi pochopitelná, ale přesto mylná. A svatí mágové *si tak museli přiznat, že jejich cesta poctivého následování hvězdy v sobě skrývá i slepé uličky a chybná rozhodnutí*, která je, i když třeba jen na chvíli, zavedou někam úplně jinam než k vytouženému cíli. I pro nás je moc důležité, abychom, stejně jako tři králové, vzali vážně, že se i přes poctivou snahu hledět na Krista na své cestě následování někdy mýlíme, že i na nás čekají slepé uličky. V souvislosti s touto realitou je pak velmi dobré obracet se na svaté Kašpara, Melichara a Baltazara, aby nám vyprosili ochotu a připravenost stejně jako oni své pomýlení uznat a vrátit se na správnou cestu. Aby ani naše putování neskončilo v různých Jeruzalémech, kde bude sice vše vypadat velmi vznešeně, ale nebude tam náš Bůh.

Sestry a bratři, zvu Vás, abychom letos napsali na své dveře začáteční písmena jmen tří králů zvlášť zřetelně, a tak mohli mít toto tradiční dveřní znamení na očích jako trvalé povzbuzení. Prosme vždy při pohledu na písmena **K+M+B**, abychom v nastávajícím roce na přímluvu svatých tří králů byli poutníky, kteří mají oči upřené na Krista a kteří jsou ochotni jít i v rozdílnosti společně za cílem, jímž je Bůh sám.

Kéž jsme stejně jako tři králové v roce 2022 ochotni se i přes všechny překážky a pochybení vždy znovu vydat na cestu za hvězdou, kterou je Ježíš Kristus, náš Pán a Spasitel.

K tomu Vám všem i Vašim blízkým žehnám ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Váš biskup

Tomáš

Viz také:
farnostcheb.cz/motto

SPOLEČNÁ CESTA

KDE JSME A KAM JDEME?

Biskup Tomáš nás již 17. října 2021 svým pastýřským listem pozval na společnou cestu naší farnosti, diecéze a celé církve. Ještě jednou se zde vrátíme k několika zásadním podnětům z tohoto listu a pak se zamyslíme nad tím, kam jsme doposud došli, co je před námi a co můžeme konkrétně udělat.

Synodní cestu, ke které pozval papež František, náš biskup podle svého říjnového pastýřského listu považuje za něco „zásadního a důležitého“, za „zásadní výzvu pro život církve“. Velký důraz pak dává na vzájemné naslouchání:

„Papež po nás vlastně nechce, abychom vymýšleli něco úplně nového, ale spíše abychom se nově učili žít spolu v naší farnosti i v naší diecézi ve vzájemném naslouchání. Aby byl slyšet a brán vážně názor každého, kdo se cítí být či chce být součástí naší církve.“ A provokativně dodává: *„Toto hledání za nás nemůže v žádném případě udělat někdo jiný kdesi v Římě či na biskupském úřadě... Bez naslouchání jednoho druhému všude tam, kde svoji víru žijeme, bez braní vážně toho, co říká ten druhý, i když věci vidí jinak než já, není možné se posunout dál.“*

Jakým způsobem se i u nás ve farnosti můžeme právě tomuto učit? Biskup Tomáš se s námi v této souvislosti dělí o následující zcela jasné a konkrétní přání:

„Druhým bodem je, že si přeji, abyste si ve svých farnostech ve skupinách po 8–10 lidech položili základní otázku synody o společném putování a vybrali si jeden z deseti tematických okruhů k jejímu prohloubení. Členy těchto skupinek nemusí být jen ti, kteří jsou ve farnostech aktivní. Papež nás vybízí, abychom zachytili názory i těch, kteří do kostela pravidelně nechodí nebo nejsou ani pokřtěni, pokud mají zájem nám s dobrým úmyslem něco říci. Moc Vás prosím, abyste z těchto diskusí nikoho nevylučovali, aby se jich mohli účastnit i všichni ti, kteří se nyní v církvi cítí zklamaní, odstrčení či zranění. Abychom tak byli schopni hrdě popsat to, co se nám na společné cestě daří, ale také nezamlčovat nic, co nám nejde a co nás trápí.“

Co je na této cestě společného hledání za námi? Co je ještě před námi? Co můžeme nyní konkrétně udělat?

1. Co je za námi? Na podzim jsme se po slavnostním zahájení v neděli 17. října pak 28. září sešli ke svatováclavské pouti a 17. listopadu ke svatoalžbětskému setkání. Synodálním způsobem také vznikla nová pastorační rada, která se ke svému prvnímu setkání v novém složení sešla 1. prosince. O nedělích jsme si připomínali jednotlivá témata synody (nahrávky těchto podnětů najdete na farnostcheb.cz/live). Na svých několika setkáních něco už začala rozlišovat středeční ranní skupinka a k seznamovacímu setkání se pokusila sejít středeční skupinka večerní. Možná, že se děje ještě něco dalšího, ale zatím se to k nám nedostalo.

2. Co je před námi? Před námi jsou necelé tři měsíce, během kterých se nyní, po podzimní spíše orientační fázi naší cesty a po vánočním odpočinku, můžeme konečně „vydat na cestu“, klást si onu základní otázku synody (*jak se nám na naší společné cestě vede, co se nám na ní daří a co bychom rádi rozvinuli či změnili*), hlouběji si naslouchat, naslouchat lidem, kterým běžně nenaslouchám, a o výsledcích tohoto svého rozlišování sem tam udělat stručný zápis a předat je našim třem farním koordinátorům, kteří to budou předávat dál na diecézi. Tam z toho pak v dubnu diecézní pastorační rada vytáhne klíčové postřehy či návrhy a předá je „výše“. Naše pastorační rada se bude vašimi zápisy zároveň zabývat na farní úrovni.

3. Co konkrétně dělat? Nyní je před námi klíčových 12 týdnů. Právě během nich máme každý z nás šanci odpovědět papeži Františkovi na jeho otázky: *Jak se tam v tom vašem Chebu máte? Jak se vám tam žije a slouží evangeliu společně? Co byste navrhovali, aby se vám společně žilo a sloužilo evangeliu lépe?*

Osobní modlitba: Položte si tito otázky před Pánem v osobní modlitbě a reflexi.

Neformální rozhovory: Hovořte o nich se svými přáteli u kávy či čaje. Udělejte si malou společnou procházku a o těchto otázkách hovořte s dalšími.

Dotazování známých: Porozhlédněte se ve svém okolí, jestli neznáte někoho, kdo se možná cítí být v církvi tak nějak „na okraji“ nebo i „za okrajem“, ale třeba by jej potěšilo, když jej oslovíte a zeptáte se na jeho zkušenosti s církví… co on by navrhoval v církvi / ve farnosti změnit, aby se mu tam žilo lépe…

Skupinka rozlišování: Začněte se s pár vašimi blízkými zároveň domlouvat na alespoň třech (ale třeba i více) setkáních během těchto 12 týdnů, kdy pak o těchto otázkách budete rozmlouvat podle jednoduchého „taháku“ pro společné duchovní rozlišování, který je vám k dispozici při např. na farnostcheb.cz/skupiny.

Kontakt s průvodci: Když si s tím nebudete vědět sami rady, zavolejte jednomu z našich farních průvodců na cestě (Evě Kolafové, Ivaně Čamkové, Martinu Svatkovi, můžete jim také napsat na synoda@farnostcheb.cz) a oni vám už poradí. Jim pak také předejte zápisy ze svých setkání. Více na farnostcheb.cz/synoda

Středeční skupinky: A když se vám toto všechno bude zdát pořád příliš komplikované, přijďte **během ledna ve středu ráno v devět nebo večer v devatenáct na faru**. Tam se budete moci přidat buď k už zaběhlé, nebo vznikající skupince, ve které pak se budete moci (i nepravidelně) sdílet o ovoce vašich osobních úvah nad výše zmíněnými otázkami.

Moc vás o to, spolu s papežem Františkem a biskupem Tomášem, všechny, ale opravdu všechny, prosím.

Petr Hruška

TROJIČNÍ SYNODALITA

Pro ty, kteří si rádi trochu zavaří mozek přemýšlením o souvislostech, které nemusí být hned na první pohled zřejmé, je určeno následující zamyšlení. Ostatní nechť jej čtou jen na vlastní nebezpečí. ;-)

Existuje hodně pomůcek, inspirací a komentářů, které nám mohou pomoci v zapojení se do synodního procesu, ke kterému nás pozval papež František. Pro mě osobně je velmi zajímavé, jak často se tyto podněty přirozeně shlukují do trojic:

- TÉMATA: Jsou dána tři hlavní či klíčová témata synody vyhlášená papežem Františkem v jejím názvu: *společenství* (communio, vztahová sounáležitost všech na společné cestě), *spoluúčast* (participatio, funkční spoluúčast všech na společném poslání) a *poslání* (missio, společné poslání církve jako úkol všech).
- ROVINY: Z materiálů a z teologických

reflexí synodality lze vyčíst, že synodalita se týká tří rovin života církve, které se vzájemně prolínají a potřebují se navzájem: synodálních *struktur* (strukturálně-systémové záležitosti jako jsou pravidla, termíny, zadání otázek, metodiky apod.), synodálního *stylu* (praktické dovednosti jako je naslouchání, otevřené vyjadřování, respektuplný dialog, duchovního rozlišování apod.) a synodální *spirituality* (vztahová dimenze týkající se osobních vztahů, vzájemného respektu, duchovní zralosti, otevřenosti vedení Duchem apod.).

- ÚROVNĚ: Synodní proces je zamýšlen pro celou církev, na třech jejích základních organizačních úrovních: *lokální* (společenství, farnost, řehole, komunita apod.), *diecézní* (včetně organizací, služeb, hnutí a sdružení diecézí v rámci biskupské konference), a *světové* (včetně kontinentálních sdružení biskupských konferencí).
- POSTOJE: Od našeho biskupa jsme se dozvěděli, že existují tři základní postoje k synodě, které většinou lidi zaujímají a mají se v nich respektovat: nadšení či umírnění *příznivci*, vyčkávající či pasivní *skeptici* a tiší či hlasití *odpůrci*.
- NEBEZPEČÍ: Papež František nás varoval před trojím nebezpečím na synodální cestě: *formalismem* (který vše splní jen, aby byl klid a mohlo se jít dál stejnou cestou), *intelektualismem* (který se do tématu ponoří tak hluboko, že se z něj nevynoří ani za deset let) a *imobilismem* (který odmítá jakékoli změny, protože tak, jak jsme to dělali doposud, to je dobré).
- POHYBY: Opakovaně zaznívá papežovo pozvání, abychom se na této společné cestě odvážili trojího pohybu: *do hloubky* (tj. abychom s důvěrou sestupovali do hloubky Božího srdce a rozvíjeli vztahy s Bohem), *do šířky* (tj. abychom vytrvale rozšiřovali svá srdce vůči druhým a prohlubovali tak vztahy v naší křesťanské komunitě) a *do dálky* (tj. abychom s odvahou vycházeli za hranice našich křesťanských komunit a naslouchali lidem marginalizovaným, majícím pocit vyloučení či církvi vzdáleným).
- VEDOUCÍ: Z teorie učících se organizací (viz farnostcheb.cz/ucicise) víme, že k rozvoji organizace je zapotřebí rozvíjet a praktikovat tři druhy vedení, které se mají doplňovat a vzájemně podporovat: vedení *shora* (vrcholový management, tj. biskup, generální vikář, generální představený apod.), vedení *zdola* (místní vedoucí, tj. faráři, administrátoři, ředitelé charit, vedoucí služeb, představení komunit apod.) a vedení z *boku* (neformální komunikátoři, tj. lidé s přirozenou autoritou, s darem vedení, motivátoři; sem můžeme zařadit i formálně-neformální roli „synodních koordinátorů“ s úkolem vytvářet prostor pro skupinky či aktivity a propojovat je s celkem synodního procesu.
- KOORDINÁTOŘI: V chebské farnosti máme také tři farní „průvodce na cestě“ (tzv. „farní synodní koordinátory“), protože teprve *tres faciunt collegium*; nejen, že se tak lze v praxi lépe vyhnout polarizaci postojů, ale i toto může to být znamením základní trojiční struktury celého procesu.
- FORMACE: Pro dotváření synodálních prostorů a doprovázení synodního procesu jsou (zvláště pro tyto průvodce, ale i pro všechny výše zmíněné druhy vedoucích) důležité především tři formační aktivity: *studium* doprovodných materiálů, praktická *spolupráce* ochotná učit se za pochodu (s průběžnou zpětnou vazbou a vyhodnocováním) a prohlubování jejich osobní synodální *spirituality* (skrze zkušenost živé osobní modlitby a intenzivních vztahů v komunitě křesťanů).
- DYNAMIKA: Jen při takovéto formaci bude nejspíše možné se naučit, přijmout za vlastní a zvnitřnit tři základní momenty synodních jednání, ke kterým jsou všichni zváni jak při setkáních synodních skupinek, tak při jiných synodních aktivitách (srov. farnostcheb.cz/skupiny): vzájemné *naslou-*

chání (umožněné vytvořením bezpečného prostředí a prostoru pro každého), *sdílení* slyšeného (kdy se v setkání srdcí dělíme o to, co nás zasáhlo či zaujalo v tom, co říkali druzí) a duchovní *rozlišování* (kdy se ptáme, kam nás v tom všem vede Duch svatý a co to prakticky znamená pro naši další společnou cestu).

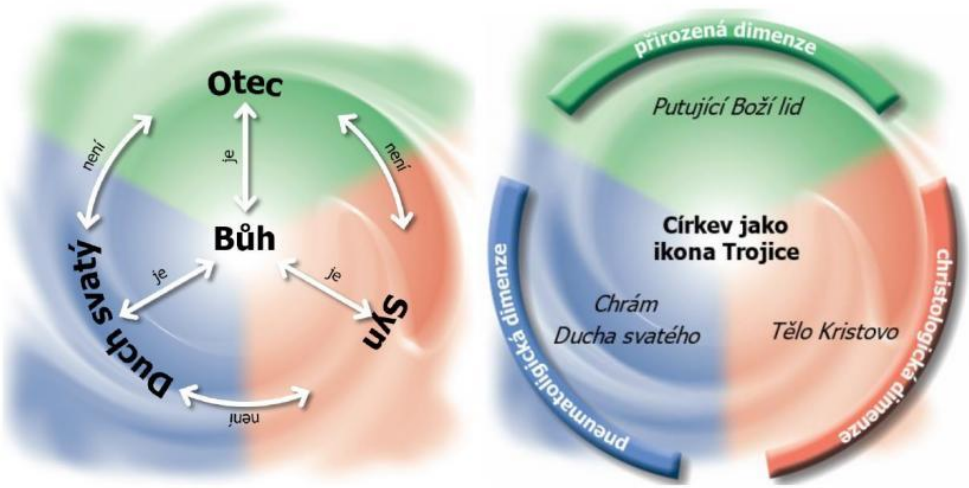
TROJICE A LÉK NA POLARIZACI

Na společné cestě se takto v posledku touží stávat církví, která není klerikální církví „kněží“, kteří vedou, a „laiků“, kteří poslouchají (jsem už dlouho přesvědčen, že bez dnes v církevním kontextu již zcela nesmyslného a zavádějícího slova „laici“ se synodální církev musí zcela obejít), ale církví která (i ve všech svých zraněních a neschopnostech, navzdory jim a skrze ně) tvoří spolupracující společenství různých hierarchických a charismatických služeb, rolí, darů a povolání, které je právě a pouze takto společně „ikonou Trojice“ (srov. níže připojený obrázek, viz podrobnější výklad na farnostcheb.cz/zamery), tj.:

- **Božím lidem** (společně se všemi lidmi zakoušejícím již tady a teď mezi námi přítomné království Boha Otce a společně putujícím do jeho plnosti);
- **tělem Kristovým** (složeným ze vzájemně se doplňujících a partnersky spolupracujících bratří a sester);
- **chrámem Ducha** (společenstvím zásadně otevřeným spirituálnímu vedení, proměňování a propojování mezi sebou navzájem i s Bohem samotným).

Osobně jsem také přesvědčen, že právě tato do praxe promítnutá „trojičnost“ naší společné cesty a celé synodální církve nám může pomoci překonat silnou a pomalu již fatální polarizaci dnešní církve a zasypat tak hluboké rozdělující příkopy v našich církevních společenstvích. A protože právě takto trojičně konstituovaná společenství budou žít odvážném rozptýlení („diaspoře“) jako nedílná součást širší společnosti, mám naději, že toto vnitrocírkevní zasypávání příkopů bude mít blahodárný vliv i na tuto širší společnost jako celek.

Petr Hruška

Podle Christian A. Schwarz: The 3 Colours of Community (srov. www.3colorworld.org)

CESTY VÍRY

SETKÁNÍ NA CESTĚ

V jedné knize jsem objevila záložku s textem: „Bůh je milostivý, protože chce pro každého z nás jen dobro. A to za všech okolností. “

Přemýšlím o té naší společné cestě a ráda bych se odvážila vyprávět o tom, jak jsem na jejím počátku potkala Boha. Opravdu! :-)

Dobro od Boha ale nejsou jen krásné a veselé zážitky. Bůh v našich životech dopouští i velký smutek, který jsem před časem prožila i já.

Bylo to v době covidové. Tehdy se v mém životě stalo něco výjimečného. Necítila jsem se vůbec dobře. Nejistota a nucená izolace mi vzala veškerou naději, radost ze života a postupně mou duši zahalil oblak temnoty. Nešlo mi s tím nic udělat. Bylo to těžké. Lockdown neměl konce. Byla jsem na Boha naštvaná a ptala se ho, proč to dopouští?

Jediné, co mi pomáhalo se cítit líp, byla modlitba. Opravdu. Modlila jsem se díky tomu růženec najednou častěji a jinak… Tak nějak srdcem. Chybělo mi ale společenství. Chyběl mi někdo, kdo by mi naslouchal a pomohl mi pochopit, co se to děje… Chyběl mi tehdy kontakt s lidmi a taky mi chyběl pocit, že jsem součástí celku. Jako by se ten náš celek úplně rozpadl jako domeček z karet….

Dnes si myslím, že právě toto byl Boží plán. Bůh chtěl, abych si uvědomila, že jsem to vždycky spíš byla já, kdo si na něj čas nedělal. Byla jsem to já, kdo ho neměl v životě na prvním místě...kdo ho neposlouchal. Byla jsem to já, kdo omlouval své dávné chyby, a tak se mu vzdaloval…

A tak následovaly další dny pokání. Bůh mě v tomto čase pozvolna naučil dívat se jinýma očima a pomohl mi znovu objevit Písmo. Naučil mě lépe rozumět některým souvislostem a přijímat jeho vůli. Dal mi větší odvahu dělat malé kroky vpřed… a postupně otevřel zrak mého srdce pro druhé – pro podobně bolavé lidi jako já… Naučila jsem se proto v modlitbě upínat k Bohu. Cítila jsem při ní, že Bůh jediný mi může rozumět. Jen On jediný si na nás udělá čas vždycky, když potřebujeme.

Když si na to vzpomenu, se slzami vděčnosti vím, že mě Bůh v modlitbách uslyšel a přišel, i když já ho tehdy neviděla. Vím, že byl vlastně celou tu dobu se mnou. Ukázal mi, že má moc člověka nejen uzdravit, ale taky obdarovat něčím navíc. Něčím, na co by člověk nikdy ani nepomyslel. Něčím, co lze předávat zase dál…

Myslím, že Bůh touží, abychom se obrátili k němu a spoléhali se jen na něj. Touží, abychom v našich bolestech přilnuli ke Kristu, spolutrpěli s ním, odevzdali se mu se vším, co prožíváme, a abychom zakusili jeho léčivý dotek lásky jako lék, který nikdy nedojde.

Ano. Takto jsem potkala Boha na své cestě. Jeho dotek mi zahřál mé srdce. Umí si poradit úplně s každou bolestí, když mu ji dáme. Myslím, že moc touží, abychom s ním v našich slabostech kráčeli věrně a vytrvale. Touží, abychom přijímali jeho vůli, odevzdali se mu a nechali se jím vést. Bůh si přeje, abychom šli vytrvale. Abychom se nevzdávali a stavěli znovu naše společné duchovní stavby a tvořili z nich pevné domy, Boží chrámy a nádherné katedrály, které mají pevný základ v Kristu.

Touží, abychom tvořili jednotu a budovali naši stavbu společně. A při tom s vnímavým srdcem na společné cestě objevovali Krista v těch nejobyčejnějších lidech a v těch nejjednodušších situacích.

Jana

SLOVO ŽIVOTA NA LEDEN

„Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“
(Mt 2,2)

Je to malá skupinka mudrců, která se vydává na dalekou cestu za malým světlem, aby našla Světlo mnohem větší, univerzální – narozeného Krále, který přišel na tento svět. Tuto událost vybrali křesťané Blízkého východu a navrhli ji jako téma **Týdne modliteb za jednotu křesťanů**. Je to cenná příležitost k tomu, jak se opět společně vydat na cestu s otevřeností ke vzájemnému přijetí, ale především k přijetí Božího plánu být svědky jeho lásky ke každému člověku a každému národu.

„Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“

Z dokumentu pro tento Týden modliteb: „Hvězda představuje dlouho očekávané znamení naděje, které přivádí mudrce a skrze ně i všechny národy do místa, kde se zjevuje pravý Král a Spasitel. Hvězda je dar, znamení láskyplné přítomnosti Boha pro celé lidstvo. Mudrcové nám ukazují jednotu, jakou si Bůh přeje pro všechny lidi. Cestují ze vzdálených zemí, představují odlišné kultury, a přesto jsou všichni vedeni touhou spatřit a poznat právě narozeného Krále. Společně se shromažďují v betlémské jeskyni, aby se mu poklonili a přinesli mu své dary. Křesťané jsou povoláni, aby byli ve světě znamením jednoty, kterou si On pro svět přeje. Ačkoli jsou příslušníky různých kultur, ras a jazykových skupin, sdílejí společné hledání Krista a touhu se mu klanět. Posláním křesťanů tedy je být jako ona hvězda znamením a vést lidstvo žíznící po Bohu ke Kristu, být Božími nástroji k uskutečnění jednoty všech lidí.“

Všichni můžeme napnout zrak, abychom hvězdu spatřili, vydat se podle ní na cestu a dojít k cíli setkání s Bohem a s druhými, abychom s nimi sdíleli své bohatství.

„Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“

Poklonit se Bohu je pro nás zásadní, abychom se před Ním vnímali takoví, jací jsme – malí, křehcí, ti, kdo neustále potřebují odpuštění a milosrdenství, a proto být upřímně připraveni se tak chovat i k druhým. Toto klanění, vyhrazené pouze Bohu, se plně vyjadřuje v uctívání.

Mohou nám v tom pomoci slova Chiary Lubichové: „Uctívat Boha znamená říci Bohu: ‚Ty jsi všechno‘, tedy: ‚Ty jsi to, co jsi‘, a já mám v životě to nesmírné štěstí, že to mohu uznat. Také to znamená dodávat: ‚Já nejsem nic.‘ K úplnému potlačení vlastních myšlenek nelze dojít jinak, než že budeme myslet na Boha a přijímat jeho myšlenky, které nám zvěstuje evangelium. Pro potlačení našich zmatených citů stačí, abychom měli v srdci lásku k Bohu a milovali své bližní tak, že budeme sdílet jejich úzkosti, soužení, problémy i radosti. Jsme-li vždycky ‚láskou‘, aniž bychom si to uvědomovali, stáváme se ničím. Žijeme-li tak, že nejsme ničím, hlásáme svým životem, že On je všechno, a tak se otevíráme pro skutečné klanění.“

„Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“

Můžeme vzít za své závěry křesťanů z Blízkého východu: „Poté, co se mudrcové setkali se Spasitelem a společně se mu poklonili, vracejí se varováni ve snu do své vlasti jinou cestou. Stejně tak i nás by mělo společenství vycházející ze společné modlitby inspirovat k tomu, abychom se do svých životů, církví a do celého světa vraceli novými cestami. Dát se do služby evangeliu dnes znamená bránit lidskou důstojnost především těch nejchudších, nejslabších a vyloučených. Novou cestou pro církve je cesta viditelné jednoty, po níž jdeme den za dnem s oběťmi, odvahou a statečností, aby byl Bůh všechno ve všem‘ (1 Kor 15,28).“ (Letizia Magri)

rym

POMOC POTŘEBNÝM

PODĚKOVÁNÍ ZA MINULÝ ROK

Milí farníci,
děkujeme Vám opět za dárky, které jste obstarali v rámci naší charitní akce Strom splněných přání pro maminky a děti z Azylového domu v Chebu a které jim udělaly opravdovou radost. Také Vám děkujeme za všechny finanční dary, jak na službu farní charity, tak i za ty, které jste věnovali na činnost Hospice Sv. Jiří nebo na Adopci na dálku pro Diecézní charitu Plzeň. Je hezké vidět, že nám ve farnosti osudy lidí, kteří mají náročný život, nejsou lhostejné.

V době Adventu také bylo velice milým počinem rozhodnutí studentů ze střední zdravotnické školy, že budou vařit vždy v sobotu polévku pro klienty Noclehárny Betlém. To se jim celkem třikrát povedlo, a dokonce jim k tomu ještě i něco dobrého upekli, a pak na závěr přichystali bramborový salát na vánoční večeři pro klienty noclehárny. Z jídelny Veselá liška nám k němu dodali řízky a výbornou polévku, takže klienti dostali kompletní večeři, a navíc každý dárkový balíček, který obsahoval teplé ponožky, rukavice a něco dobrého sladkého i slaného k snědku.

Pro několik sociálně slabých rodin, které naše charita dlouhodobě doprovází a podporuje, jsme zajistili dárky ve spolupráci s Městem Cheb, které také pořádalo vlastní akci Strom splněných přání, takže i oni mohli mít radost z dárku, který si opravdu přáli dostat.

Děkuji Vám všem, kdo jste nám v průběhu uplynulého roku jakkoli pomáhali, a přeji nám všem, abychom na té společné cestě rokem novým si ve farnosti i širším okolí vždy dokázali všimnout, když někdo vedle nás strádá, a také vždy našli dobré srdce a ruce ochotné pomoci.

Eva Kolafová

PS: Moc všechny pozdravuje a všem za všechno děkuje pan Miroslav Juraj, kterému jste někteří z vás také velmi pomohli při jeho cestě za novým životem.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Koná se ve dnech 1. – 16. 1. 2022

Tři králové přijdou až k Vám, letos pravděpodobně ne přímo k vám domů, ale k vám do města či obce. Ve čtvrtek 6. 1. zpívali u betléma na chebském náměstí,

v sobotu pak s „pojízdnou“ kasičkou navštívili Dolní Žandov, Milíkov, Okrouhlou, Lipovou a Odravu. Další možnosti přispění jsou tyto:

- **Stacionární kasičky** – stabilně umístěné kasičky na veřejně přístupných místech (v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty, v lékárnách, restauracích, obchodech…); seznam a mapu všech aktivních kasiček najdete na farnostcheb.cz/trikralovka.
- **Virtuální kasička** – sem můžete poslat svůj dar přes www.trikralovasbirka.cz; chcete-li podpořit místní záměr, dejte PSČ Chebu: 350 02
- **Bankovním převodem** – na Sbírkový účet 66008822/0800 u České spořitelny, VS: 777930011
- DMS – dárcovské SMS na tel. 87 777:
  - DMS KOLEDA 30 (jednorázově 30 Kč) nebo DMS TRV KOLEDA 30 (měsíčně 30 Kč)
  - DMS KOLEDA 60 (jednorázově 60 Kč) nebo DMS TRV KOLEDA 60 (měsíčně 60 Kč)
  - DMS KOLEDA 90 (jednorázově 90 Kč) nebo DMS TRV KOLEDA 90 (měsíčně 90 Kč)

Za Vaše dary moc děkujeme.

Místní podíl výtěžku bude rozdělen mezi následující organizace: Hospic Sv. Jiří (40%), Farní charita Cheb (35%), projekty Diecézní charity Plzeň v Chebu (20%) a na léčbu a rehabilitaci pro Jindříška Radu, kterou nehradí zdravotní pojišťovny (5%).

Děkujeme za Vaši ochotu a štědrost a přejeme Vám radost, lásku a trpělivost na cestu rokem 2022.

Ing. Eva Kolafová, DiS.
tel. 731 619 729
charita@farnostcheb.cz

MIKULÁŠ A ALŽBĚTA

LÁSKYPLNÉ VZPOMÍNKY

Dovolujeme si Vás pozvat na výstavu Láskyplné vzpomínky, kterou můžete navštívit v prostorách kostela sv. Mikuláše a sv. Alžběty v Chebu až do 22. 1. 2022.

Součástí výstavy jsou fotografie, obrazy a literární práce mladých lidí, kteří odešli dříve, než stačili zestárnout. Myšlenkou a cílem výstavy není vyvolávat lítost, ale sdílet vzpomínky na to, co měly děti rády, co tvořily a co zde zůstává. Připomíná také, jak křehký je život dítěte.

Výstava je projektem organizace Dlouhá cesta, z. s., jejímž posláním od roku 2005 je podpora pozůstalých rodičů, kterým zemřelo dítě v jakémkoliv věku a z jakékoliv příčiny. Je pořádána ve spolupráci s Hospicem Sv. Jiří, o. p. s. v Chebu, který od roku 2014 poskytuje mobilní specializovanou paliativní péči dospělým klientům na Chebsku. Nyní rozšiřuje své služby o poskytování perinatálního poradenství rodinám, které utrpěli ztrátu dítěte před, při nebo krátce po porodu a v dohledné době také o poskytování péče o nevyléčitelně nemocné děti v domácím prostředí.

Přijměte proto naše pozvání a přijďte se osobně podívat do prostor kostela sv. Mikuláše a sv. Alžběty v Chebu.

RADY Z RADY

PASTORAČNÍ RADA

Ke svému prvnímu setkání v novém složení se naše pastorační rada sešla 1. 12. 2021. Po rozjímavé četbě úryvku 1 Sol 3,12 – 4,2 jsme se zabývali způsobem práce pastorační rady. Poté jsme ve třech krocích (sdílení osobního vnímání; pojmenovávání, co nás oslovilo u druhých; hledání praktických podnětů) hledali, co je v současné situaci pro farnost důležité / živé.

Z **„míst požehnání“** bylo zmíněno např. sdružování se po nedělní bohoslužbě, aktivita studentů s vařením polévky pro lidi bez domova, nadějné posuny některých lidí bez domova na jejich cestě při léčení závislostí, radostné a tvůrčí výpravy s dětmi a rodiči z farnosti, šest nadějných nových dospělých zájemců o křest, pozitivní reakce „cizích“ návštěvníků nedělních bohoslužeb, přetrvávající osobní kontakty ze sítě „Z dálky nablízku“, sympatie lidí z blízkého okolí farnosti…

Z **„míst bolesti“** bylo zmíněno např. rozdělení a polarizace společnosti v otázkách ohledně covidu, které zasahuje i dovnitř farnosti, očekávání ze strany lidí bez domova vůči farnosti, která překračují naše kapacity, vzdalování se některých lidí z nedělních bohoslužeb z nejrůznějších důvodů (přelévání meze Chebem a F. Lázněmi, zůstávání u TV Noe apod.)…

Výzvy doby: Při hledání nejpalčivějších či nejživějších témat vyrůstajících ze vzájemného naslouchání jsme pak zůstali u tématu covidové polarizace společnosti a odplouvání některých farníků z bohoslužeb a hledali jsme možné příčiny, jako např. náročnost důrazů na dodržování proticovidových opatření (případně důrazů na důležitost očkování); náročnost zvaní k nejrůznějšímu zapojování se do liturgie, zima v kostele, náročnost délky a nesrozumitelnosti kázání…

Hlubší reflexe: Na jedné straně byly vyslovovány názory, že tato diferenciace patří k životu, že se nelze zavděčit všem a že je dobře, že někteří najdou zázemí jinde. Na druhé straně jsme se také ptali, zda i přesto nejsou lidé, kterým by bylo dobré vyjít vstříc, protože když odplují, tak jim naše farnost nakonec přeci jen chybí a oni chybějí nám…

Doporučení: Výzvou pro tuto dobu je učit se „jít společně“ i v této rozrůzněnosti a konfliktnosti (důraz na vztahy). Konkrétně je dobře zvážit např. následující:

- *Farář:* Při nedělních bohoslužbách zařazovat také kratší a jednodušší kázání (někdy zaměřené např. víc pro děti, někdy víc pro starší tradičnější lidi apod.).
- *Farář:* Je na místě při nedělních kázáních / ohláškách být i nadále důsledný v zásadních postojích kolem protiepidemických opatření, ale tak, aby to nerozdělovalo, nezraňovalo a neotravovalo lidi, ale spíše je spojovalo na cestě „boje s jedním nepřítelem“ a nerozdmýchávalo to „boje proti sobě navzájem“.
- *Všichni:* Učit se naslouchat lidem s jiným názorem a hledat „mosty“ skrze osobní vztahy, rozhovory, kontakty, návštěvy, telefonáty...
- *Synodní průvodci:* Pomáhat v podpoře vzniku dalších synodních skupinek, příležitostí, rozhovorů, osobních sondáží u „odplutých“ bývalých farníků apod.
- *Farní charita:* Obnovit a aktualizovat telefonickou službu „Z dálky nablízku“ a zkusit získat další spolupracovníky.
- *Jiné:* Navíc byl zmíněn návrh příležitostně obnovit kasičku pro podporu lidí bez domova, případně cílenou výzvu na darování zimního oblečení a bot.

ZPRÁVY Z LORETY

SILVESTROVSKÝ BĚH NA LORETU

Od roku 2012 pořádá chebský běžecký klub *Rozběhni to* Silvestrovský běh na Loretu. Pod heslem *„Předběhni o den své novoroční předsevzetí“* se ho i tentokrát zúčastnili sportovci z celé republiky. Čtrnáctikilometrovou trasu zdolávali v nezávodním tempu buď v běhu, na kole nebo i na koloběžce. Silvestrovský běh na Loretu a zpět je největší sportovní akcí v republice a kromě roku 2020, ve kterém běžci vyběhli na trasu jako jednotlivci neorganizovaně, se koná každoročně, letos už po desáté.

O občerstvení účastníků se postarali členi klubu *Rozběhni to*. O Loretu členky skupiny dobrovolníků Loreta W. Penkertová a A. Skoupá.

ako

FÓRUM

OBNOVENÍ KŘÍŽE

V sobotu 20. 11. před slavností Krista Krále byl na bývalém křižovnickém statku Pod Lipami nad přehradou Skalka požehnán obnovený kříž. Obřad provedl P. Janeček z Františkových Lázní.

Zaznamenal a nafotil
Petr Beran a rym

SPOLKY A SPOLEČENSTVÍ

SPOLEK MARIA LORETO

NÁSTIN PLÁNU NA LETOŠNÍ ROK

Jestliže se pandemická situace zlepší, chtěli bychom v letošním roce uspořádat stále odkládanou pouť do Staré Boleslavi. Tam bychom také navštívili hroby sester Pavly a Věry. Další pouť by byla do kláštera v Teplé, a pak obvyklá srpnová pouť na Javořinu.

Kromě dvou členských schůzí bychom uspořádali také dvě přednášky, a to o historii kostela sv. Václava a o bývalých řeholních řádech v Chebu.

Naše skupina dobrovolníků bude s pomocí Boží opět zajišťovat provoz na Loretě od května do října. V loňském roce měla jen 17 členů. Přidá se k nám letos ještě někdo?

ako

KLUB KŘESŤANSKÝCH ŽEN

ZATÍM ŽÁDNÉ SCHŮZKY

V listopadu a v prosinci minulého roku se konaly schůzky KKŽ podle plánu činnosti. Ale účast na nich byla tak malá, že předsedkyně KKŽ Anička Kolková rozhodla schůzky až do zlepšení pandemické situace pozastavit.

ako

OuKhej!

CO VYPRÁVĚLA VÁNOČNÍ HVĚZDA

Sedím sice trochu nakřivo, ale zase mám oproti loňsku, kdy na poslední chvíli sehnali jen maličký smrček, mnohem lepší výhled. Skoro se dotýkám stropu. Nejvíc se těším, až mě po tak dlouhé pauze zase rozsvítí.

Maminka potichoučku vstoupila do naklizeného pokoje. Říkám jí „maminka“, protože ji tak oslovují ti dva roztomilí mrňouskové. Kvůli nim tyhle chvíle doslova zbožňuju. Mamka vyndala z různých skrýší velké, menší i docela maličké věci a věcičky a balila je. No, myslím, že už bys mohla mít za ty roky, kdy tě sleduju, trochu víc cviku. Tvoje balení vypadá, že s tím papírem zápolíš. Ufff! Oddechla jsem si i za tebe. Zabaleno. Balíčky rozmístila pod spodní větve, aby nebyly na první pohled patrné a vzdálila se do kuchyně. Tenhle okamžik mám taky moc ráda. Baví mě hádat, co se v každém skrývá, pro koho bude, a jakou to vyvolá radost. Ach ano, úděl vánoční hvězdy je krásný!

Měla to mamka skvěle načasované. Takřka ve stejnou chvíli klaply venkovní dveře a byt se rozechvěl dupotem a výskáním. Kluci se s tátou vrátili z procházky. „Už jsou tady Vánoce?“ povykovali jeden přes druhého a hrnuli se ke dveřím pokoje.

„Pánové,“ zarazí je taťkův hlas. „Napřed umýt ruce. Pustím vám pohádky. Ještě tady nikdo nebyl.“ Ách... a z kuchyně už to báječně voní.

„Kluci, převlékat,“ slyším znovu tátu. Maminka prostírá. Teda, mamko, musím ti říct, že ti to dneska obzvlášť sluší. Najednou se nečekaně rozlétly dveře a klučinové se jako velká voda vřítili dovnitř. Ale no tak, nestrkejte se! Hned toho nechte! Né, to né! Pepíku...!

Letím! Páni, já letím. Jsem opravdová vánoční hvězda!

Prásk! Bum a cink. Cink a bum!

Ležím! Já ležím. Na stole. Za mnou na koberci rozprostřený velikánský strom.

Svítím. Páni, já svítím!!! Asi za toho letu zavadila větev o vypínač.

Maminka vyděšeně ztuhla ve dveřích s mísou kouřící polévky v rukou. Taťkovi vystřelila ruka k pořádnému pohlavku. „Au,“ vzlykl Pepa. „To jsem nebyl já....“ Zarazil se a spolu s bráškou se s otevřenou pusou užasle zahleděli na tu krásu. Uprostřed slavnostně nazdobeného stolu zářím já. Vánoční hvězda. Ozdoby rozmetané na podlaze se blyštěly a zpod povaleného stromku se vyvalila veliká hromada dárků. „To musel být... Ježíšek,“ špitnul okouzleně Pepík. Na to se kluci s očkama skoro stejně krásně rozsvícenýma, jásavě rozkřičeli „Mami, tati! Byl tady Ježíšek!“

Čaruju! Páni, já čaruju!

Maminka odložila opatrně mísu na zem, přistoupila k taťkovi a opřela mu hlavu o rameno. Tomu se zarosily brýle. Jednou rukou něžně objal mamku kolem pasu, druhou si přitáhl potomky k sobě a pohladil po vlascích. Mlčky tak stáli a hleděli na tu záři. Z televize ve vedlejším pokoji se zatím ozvala tichá melodie a zaplnila celý byt. Narodil se Kristus Pán.

rym

Z KANCELÁŘE

Poděkování a vzkazy

ZDEŇKOVO PŘÁNÍ FARNÍKŮM DO NOVÉHO ROKU

Milé farnice, milí farníci, přeji a vyprošuji vám všem v novém roce 2022 hlavně Boží požehnání a též hodně zdraví. Všem dobrovolníkům pak přeji, aby měli dostatek sil a trpělivosti ve své službě. To abychom dokázali, že se té pandemii nedáme, že jí dokážeme vzdorovat a bojovat s ní tak, jak to jen bude v našich možnostech. Pevně věřím, že se jí nakonec dokážeme zbavit. Proto spojme své síly, vzájemně si pomáhejme a podporujme se. Dejme se do toho, určitě to všichni zvládneme. Ještě jednou všem ve farnosti přeji, aby byl každý den roku 2022 naplněn Boží láskou a požehnáním.

Zdeněk

Z farní matriky

- **Křty:**

3. 12. Lenka Gabriela Kykalová
12. 12. Jiří Dan Pavlas
19. 12. Adélka Anežka Cisler
19. 12. Jan Jakub Vinš

- **Pohřby:**

3. 12. Julie Malá
6. 12. P. Jan K. Vladimír Franze, OPraem.
17. 12. Milena Filipčíková
22. 12. RNDr. Stanislava Korjenková
27. 12. P. Alois Hurník, SDB
7. 1. Helena Šebová

Ekonomika farnosti

- **Sbírky liturgické:**

28. 11. 3.208 Kč
5. 12. 3.837 Kč
12. 12. 4.046 Kč
19. 12. 4.015 Kč
25. 12. 3.770 Kč
26. 12. 3.121 Kč

Dolní Žandov:

4. 12. 350 Kč
11. 12. 220 Kč
18. 12. 120 Kč
26. 12. 327 Kč

- **Pravidelné příspěvky převodem:**

Listopad: 11.150 Kč
Prosinec: 10.250 Kč

Dary účelové:

Dary na střechu sv. Mikuláše celkem: 45.700 Kč
Dar na poutní místo M. Loreto: 10.000 Kč

Úklidy u sv. Mikuláše

V době koronavirové zajišťuje malý úklid velké lodi a věže pokladní Zdeňka Nykodýmová. (Do „malého“ úklidu patří: lavice, vysát koberce ve velké lodi)
O presbytář, sakristii a WC se průběžně stará kostelnice Veronika Peťovská.

Moc děkujeme!

Finanční podpora farnosti

Možnosti, jak finančně přispět na život a službu farnosti:

1) **hotovostní dar v kanceláři farnosti** (po domluvě s D. Vrbovou)
2) **hotovostní dar do kasiček** (chrám sv. Mikuláše a na chebské faře)
3) **převod na účet farnosti:** č. 781 704 309 / 0800

Jako **variabilní symbol** uveďte, prosíme, své r. č. bez čísla za lomítkem a do poznámky uveďte **účel daru**, např.: dar farnosti, dar na střechu kostela sv. Mikuláše, pohřeb, křest, svatba apod.

V případě daru vám **na požádání** vystavíme v kanceláři farnosti **potvrzení o daru**, které dárce může uplatnit k odečtu darované částky od základu daně z příjmu.

NENECHTE SI UJÍT

- **Společně na cestě** – synodální skupinky duchovního rozlišování se budou (kromě jiných speciálně domluvených) během ledna a února scházet každou středu buď ráno od 9:00 nebo večer od 19:00, vždy přibližně na 1,5 až 2 hodiny (více na str. 6 – 7).
- **Tříkrálová sbírka** – trvá od 1. do 16. ledna, více informací najdete na str. 12 – 13 a na farnostcheb.cz/trikralovka.
- **Láskyplné vzpomínky** – výstava fotografií, obrazů a literárních prací mladých lidí, kteří odešli dříve, než stačili zestárnout, se koná do 22. 1. v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty; více informací na str. 13.
- **Svět J. R. R. Tolkiena** – přednáška prof. Pavla Hoška v úterý 11. 1. od 17:30 v Měst. knihovně v Chebu (knih-cheb.cz)
- **Chebská gotická monstrance** – přednáška Mgr. Heleny Zápalkové, Ph.D., u příležitosti vystavení Chebské monstrance, středa 26. 1. 2022 od 17:00 v Galerii výtvarného umění v Chebu (www.gavu.cz)

Štědrý večer *(Villonská balada: Katarína Koščová / Vojtěch Dyk / Michal Horáček)*

Pozdě psi na dvoře zbystřili sluch,
hvězdy se zjevily bez varování:
Zlatýma očima dívá se Bůh.
Pojď ke mně, chci mít dlaň ve tvojí dlani.
Vidí nás? Nejsme ti prorokovaní,
kterým je určena milost a vzkaz...
Neptám se „Věříš v něj?“ Mám jenom přání:
Aby on uvěřil – uvěřil v nás.

Dřevěné zvony teď rozhoupal vzduch,
ve vlnách šíří se očekávání.
Pro uši ticho, a pro srdce vzruch:
jabloně putují úbočím strání.
Nahé a černé se na kopcích klaní.
Dozrála jablka. Dozrají zas?
Nevědí. Nevíme. Dokonce ani
jestli on uvěří ovoci v nás.

Myslíme na vás všechny s vděčností!
www.farnostcheb.cz

Na nebe vrací se široký pruh
mraků a na psy jde obvyklé spaní.
Z výšky jsme drobnější nežli pár much,
a přesto doufám, že pozorovaní.
V lásce a při práci, na cestách plání,
v básních a všude, kde plyne náš čas,
potají myslíme na požehnání.
Na to, zda on může uvěřit v nás.

Večer je štědrý, má překrásná paní.
Přestože do tváří zaštípal mráz,
zahřál mě okamžik šťastného zdání:
viděl tě, viděl mě, uvěřil v nás.

Dobrý Bůh již před stvořením světa uvěřil
i v Tebe... a proto – i letos – můžeš i Ty
s křehkou důvěrou a prostým úžasem zpívat
„Nám, nám, narodil se“.

Slavnost Narození Páně 2021

FARNÍ TAXI V ROCE 2022

Služba potřebným při dopravě na nedělní bohoslužby i v tomto roce bude fungovat v obvyklém režimu, pokud ovšem nebudou zpřísněna opatření, která by se dotkla společných bohoslužeb v chrámu. To však se dozvíme všichni včas. Zájemci o odvoz se mohou domlouvat s paní **Jaroslavou Rymešovou** (tel.: **604 131 721**), paní **Vlastou Černochovou** (tel: **732 973 036**), panem Karlem Vnenkem, (tel: **730 156 536),** nebo také panem Kubinčanem (telefon: **732 982 269**). Příspěvek za odvoz dobrovolný.

FARNÍ KALENDÁŘ

!!Pravidelné bohoslužby a setkání naleznete na poslední straně v „PRAVIDELNOSTECH“!!

10. 1.	pondělí	15:00	slavení eucharistie	DPS Spáleniště
12. 1.	středa	8:00	mše + 9:00 / 19:00 synodní skupinka	kaple sv. Jana fara
14. 1.	pátek	17:00	slavení eucharistie (16:30 růženec)	kaple sv. Jana fara
15. 1.	**sobota**	**17:00**		**farní kaple Dolní Žandov**
16. 1.	**neděle**	**10:00**	**2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**	**chrám sv. Mikuláše a Alžběty**
16. 1.	**neděle**	**18:00**		**farní kaple Cheb**
17. 1.	pondělí	15:00	slavení eucharistie	DPS Skalka
18. – 25. 1. 2022			**Týden modliteb za jednotu křesťanů**	bude oznámeno
19. 1.	středa	8:00	mše + 9:00 / 19:00 synodní skupinka	kaple sv. Jana fara
21. 1.	pátek	17:00	slavení eucharistie (16:30 růženec)	kaple sv. Jana fara
22. 1.	**sobota**	**17:00**		**farní kaple Dolní Žandov**
23. 1.	**neděle**	**10:00**	**3. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**	**chrám sv. Mikuláše a Alžběty**
23. 1.	**neděle**	**18:00**		**farní kaple Cheb**
26. 1.	středa	8:00	mše + 9:00 / 19:00 synodní skupinka	kaple sv. Jana fara
28. 1.	pátek	17:00	slavení eucharistie (16:30 růženec)	kaple sv. Jana fara
29. 1.	**sobota**	**17:00**		**farní kaple Dolní Žandov**
30. 1.	**neděle**	**10:00**	**4. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**	**chrám sv. Mikuláše a Alžběty**
30. 1.	**neděle**	**18:00**		**farní kaple Cheb**
2. 2.	středa	8:00	mše + 9:00 / 19:00 synodní skupinka	kaple sv. Jana fara
4. 2.	pátek	17:00	slavení eucharistie (16:30 růženec)	kaple sv. Jana fara
5. 2.	**sobota**	**17:00**		**farní kaple Dolní Žandov**
6. 2.	**neděle**	**10:00**	**5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**	**chrám sv. Mikuláše a Alžběty**
6. 2.	**neděle**	**18:00**		**farní kaple Cheb**
7. 2.	pondělí	15:00	slavení eucharistie	LDN Amica
9. 2.	středa	8:00	mše + 9:00 / 19:00 synodní skupinka	kaple sv. Jana fara
11. 2.	pátek	17:00	slavení eucharistie (16:30 růženec)	kaple sv. Jana fara
12. 2.	**sobota**	**17:00**		**farní kaple Dolní Žandov**
13. 2.	**neděle**	**10:00**	**6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**	**chrám sv. Mikuláše a Alžběty**
13. 2.	**neděle**	**18:00**		**farní kaple Cheb**
14. 2.	pondělí	15:00	slavení eucharistie	DPS Spáleniště
16. 2.	středa	8:00	mše + 9:00 / 19:00 synodní skupinka	kaple sv. Jana fara
18. 2.	pátek	17:00	slavení eucharistie (16:30 růženec)	kaple sv. Jana fara
19. 2.	**sobota**	**17:00**		**farní kaple Dolní Žandov**
20. 2.	**neděle**	**10:00**	**7. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**	**chrám sv. Mikuláše a Alžběty**
20. 2.	**neděle**	**18:00**		**farní kaple Cheb**
21. 2.	pondělí	15:00	slavení eucharistie	DPS Skalka
23. 2.	středa	8:00	mše + 9:00 / 19:00 synodní skupinka	kaple sv. Jana fara
25. 2.	pátek	17:00	slavení eucharistie (16:30 růženec)	kaple sv. Jana fara
26. 2.	**sobota**	**17:00**		**farní kaple Dolní Žandov**
27. 2.	**neděle**	**10:00**	**8. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**	**chrám sv. Mikuláše a Alžběty**
27. 2.	**neděle**	**18:00**		**farní kaple Cheb**
2. 3.	středa	17:00	**Popeleční středa**	kaple sv. Jana fara

PRAVIDELNOSTI

Řk farnost Cheb (Cheb, D. Žandov, Milíkov, Pomezí, Tuřany, Odrava, Okrouhlá, Lipová, Nebanice)
FARNÍ DŮM: **KOSTELNÍ NÁM**. 15, 350 02 **CHEB**; tel.: 354 422 458; IČ: 477 22 347
farnost@farnostcheb.cz; www.farnostcheb.cz; č. účtu: 781 704 309 / 0800
Farář: Petr Hruška, pastýř a statutár farnosti, 608 656 557; farar@farnostcheb.cz; www.agas.cz
Výpomocný duchovní: Jaroslav Šašek, vězeňský kaplan, 607 202 127, jaroslav.sasek@bip.cz
Pastorační rada: společný e-mail na všechny členy rady je pastoracnirada@farnostcheb.cz
Ekonomická rada: společný e-mail na všechny členy rady je ekonomickarada@farnostcheb.cz
Charita a dobrovolníci: Eva Kolafová, pastorační asistentka, 731 619 729; charita@farnostcheb.cz
Farní kancelář a knihovna: Dana Vrbová, farní asistentka, 731 619 762, kancelar@farnostcheb.cz
Správa majetku: Zdena Hulínská, asistentka správce majetku, asistentka@farnostcheb.cz
Zpravodaj a farní taxi: Jaroslava Rymešová, redakce, 604 131 721, zpravodaj@farnostcheb.cz
Maria Loreto: Alena Kovaříková, koordinátorka týmu Loreto, 725 879 446; loreta@farnostcheb.cz
Chrám sv. Mikuláše: Zdeňka Nykodýmová, pokladní, tel. 733 796 986, pokladni@farnostcheb.cz
Chrám sv. Mikuláše: Veronika Peťovská, 732 634 049, kostelnice, mikulas@farnostcheb.cz
Údržba a opravy: Jiří Dytrych, Richard Preibisch, 731 619 769, technik@farnostcheb.cz
Farní penzion: Jozef a Helena Čverha, správci, 608 656 559; penzion@farnostcheb.cz
Hospic Sv. Jiří: Alena Votavová, ředitelka, 736 432 911, hospic@hospiccheb.cz

		BOHOSLUŽBY DNE PÁNĚ – SOBOTA / NEDĚLE	
So	**17:00**	**slavení eucharistie**	**farní kaple D. Žandov**
Ne	**10:00**	**slavení eucharistie – farní mše**	**kostel sv. Mikuláše Cheb**
Ne	11:00	„farní kafe“ na faře či před kostelem	farní sál / salonek / kostel
Ne	**18:00**	**slavení eucharistie – večerní mše**	**kaple sv. Jana fara Cheb**
		OSTATNÍ BOHOSLUŽBY A SETKÁNÍ	
Po	**15:00**	**mše v domovech pro seniory**	**DPS / LDN (Farní kalendář)**
St	**8:00**	**bohoslužba s biblickou rozpravou**	**kaple sv. Jana fara Cheb**
St	9:00	synodní skupinka / 19:00 synodní skupinka	salonek fara Cheb
Čt	14:30	Modlitby matek (čas dle domluvy)	salonek fara Cheb
Pá	16:00	možnost svátosti smíření (1. pátek adorace)	kaple sv. Jana fara Cheb
Pá	16:30	modlitba růžence (2. pátek živý růženec)	kaple sv. Jana fara Cheb
Pá	**17:00**	**mše svatá** (1. pátek za nemocné)	**kaple sv. Jana fara Cheb**

Svátost smíření: **každý pátek hodinu přede mší kaple sv. Jana** či po osobní domluvě
Pastýřská služba rozhovorem a modlitbou (duchovní či životní poradenství):
kdykoli kromě úterka podle osobní či telefonické domluvy s farářem

V ÚTERÝ mají farář i výpomocný duchovní volno – s naléhavými záležitostmi pošlete SMS zprávu, či volejte farní kancelář, farní charitu nebo okolní faráře (viz www.bip.cz).

Farní kancelář: kancelář vlevo v přízemí farního domu, v kont. hodinách či dle domluvy kontaktní hodiny pondělí a středa 9:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00 (Dana Vrbová)
Farní charita Cheb: kancelář v 1. patře farního domu, dle domluvy, nejlépe v kont. hod. kontaktní hodiny pondělí a středa 9:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00 (Eva Kolafová)
Farní knihovna: po tlf. domluvě v kontaktních hodinách farní kanceláře (Dana Vrbová)
Bankovní spojení Řk farnost Cheb: Česká spořitelna, č. účtu 781 704 309 / 0800
Bankovní spojení Farní charita Cheb: Poštovní spořitelna, č. účtu 220 699 597 / 0300

ZPRAVODAJ CHEBSKÉ FARNOSTI pro svoji vnitřní potřebu vydává Řk farnost Cheb. Redakční tým: J. Rymešová, J. Karasová, D. Kučerová, A. Kovaříková, D. Vrbová, K. Vnenková, J. Klíchová. Za obsah zodpovídá Petr Hruška. Redakce si vyhrazuje právo na redakční úpravu zaslaných příspěvků. Celkový náklad 300 výtisků. Vychází nepravidelně. Toto číslo vyšlo 9. 1. 2022, příští vyjde nejspíše 27. 2. 2022. Příspěvky možno odevzdávat v kanceláři, redakci či zaslat na zpravodaj@farnostcheb.cz do **uzávěrky čísla 17. 2. 2022.**

Doporučený příspěvek na tisk 5 Kč, sponzorský 10 Kč